

UN LLOC ON PODER VOLAR

per Ranin Odeh

(Coordinadora de joves i nens, The Freedom Theatre)

Traducció al català per Patrick Bones

Camp de refugiats de Jenin

NOVEMBRE 2022 - El noi amb el cor d'or ja no hi és

Va ser el xoc inicial: el Mahmoud, de només 17 anys, va ser el primer noi del The Freedom Theatre que van assassinar.

El Mahmoud tornava de l'escola quan l'exèrcit va entrar a Jenin. Els nens van començar a llançar pedres i ell se'ls hi va unir. A l'instant, un franc tirador el va matar.

Quan ho vaig saber, em vaig enfonsar. La notícia del seu martiri m'adolorí el cos i m'omplí de llàgrimes.

Mahmoud, eres molt especial per a mi.

Vaig conèixer la teva cara de ben petit; rostre suau i imberbe. Després, quan anaves creixent, intentaves aprofitar qualsevol oportunitat per demostrar que ja eres un home... Un home amb un cor enorme i un nen ple de bondat.

Et recordo pujant a l'escenari i participant en els tallers per divertir-te i actuar. Sé que t'encantava venir al teatre, encara que a vegades entressis amb la cigarreta a la mà, fent veure que no t'importava.

Entremaliat i escandalós, el teu cor era tan gran que hi cabia tot el camp, amb els seus carrers i les seves cases.

Això és el que més em dol: el noi amb el cor d'or ja no hi és.

Que Déu estigui amb tu, Mahmoud. Gràcies per passar per la meua vida i per ser el meu alumne.

NOVEMBRE 2022 – Trencar la barrera de la por

De sobte, el Mustafà Sheta, productor de The Freedom Theatre, em va informar que l'exèrcit israelià havia assaltat el camp de Jenin.

Jo estava fent un taller amb els nens. Vaig començar a pensar com gestionar la situació amb ells, mentre a fora sentia els crits de la gent pels carrers.

Al teatre, ensenyem als nens habilitats artístiques perquè s'expressin millor i sàpiguen quins són els seus drets humans i artístics. Creiem que la gent jove pot influir en la manera de pensar de tota la societat.

Aquell dia, la situació empitjorava: ara sentíem explosions, tirs i xocs. Vaig dir als nens que ens havíem d'ajudar els uns als altres per sentir-nos més segurs.

Junts vam trencar la barrera de la por i del neguit, enfrontant-nos a les circumstàncies, inclús quan va marxar la llum i ens vam trobar immersos en la foscor.

JUNY 2023 – Entre el primer i segon dels nostres màrtirs

Fa uns mesos, vam perdre el nostre nen, el Mahmoud, i avui hem perdut a la Sadeel.

Tenia 15 anys. Un franc tirador li va disparar al cap mentre estava al patí de casa seva. Potser la van atacar perquè documentava tot el que estava passant... potser.

Entre el primer i segon dels nostres màrtirs han passat sis mesos i dinou dies.

Entre el primer i segon dels nostres màrtirs, la pena es renova, la pèrdua es repeteix, i els meus records esclaten amb faccions de la teva cara.

A un racó del teatre, encara hi ets. Cada cop que pujo a l'escenari, em recordo de tu.

Com reies i actuaves, en un escenari on projectaves els teus somnis i la teva imaginació. Sempre venies als meus assajos, entremaliada, fent sentir segurs als companys amb el teu somriure i faccions amables.

Entre el primer i el segon dels nostres màrtirs, els meus ulls van veure com el funeral de la Sadeel em va tornar sord, mut i incapaç d'expressar cap emoció.

Els ulls dels familiars i amics de l'escola, plens de ràbia i tristor. Crits de dolor per la teva pèrdua.

Quin dels nostres nens serà el següent? Tots som dianes per als franc tiradors. Que Déu tingui misericòrdia dels nostres màrtirs, als que tant estimem, els nostres nens...

JULIOL 2023 – Joia i alegria

Durant la invasió, van bombardejar el teatre. Tots teníem por.

Passats tres dies, l'exèrcit es va retirar i vam saber que l'edifici no havia patit cap impacte directe, però que el pati exterior havia quedat del tot destrossat.

Tot i que el teatre havia estat marcat com a objectiu, els nens insistien en tornar.

Les famílies em trucaven i em preguntaven: però què hi feu, allà? Com és que sempre volen anar al teatre? És molt senzill... aquí repartim joia i alegria sense condicions.

Les invasions els afecten moltíssim, i a casa no poden expressar les seves emocions.

Així doncs, tot i els riscos, sempre volen tornar al teatre perquè és un espai agradable que els convida a somniar i crear.

NOVEMBRE 2023 - Crec que ara van a per mi

Van entrar a casa meva. Ho van destrossar tot. Ens van posar a tots en una habitació, ens van dir que estiguéssim callats.

Crec que van a per mi, per la meva feina al teatre.

És un carrer llarg, amb moltes cases. Per què van escollir la meva en concret?

Estic angoixat. Crec que un dia d'aquests se m'enduran.

NOVEMBRE 2023 - Destí

El més difícil és adonar-se que el Yamen, que una vegada va estar amb tu al teatre, jugant, rient i barallant-se, ara és un màrtir.

Em va sorprendre quan vaig saber que s'havia unit a la Brigada de Jenin. Tenia 16 anys. Em vaig posar en contacte amb la seva família perquè necessitava conèixer la seva història. Vaig descobrir que simplement no volia viure més.

Va escriure una carta a mà demanant perdó a tothom... que ho sentia.

Aquestes emocions són massa grans per a un nen.

Massa nens a Palestina volen acabar amb les seves vides. Per això ell es va unir a la resistència: és una mort segura. Al teatre, intentem fer-los canviar d'opinió, perquè entenguin que hi ha altres opcions a part del martiri. Pensem amb ells on volen ser en el futur. Com poden determinar el seu destí. Que hi ha diferents maneres de resistir, no només amb una pistola.

Però dins meu, tinc males sensacions; estic amoïnats.

Em converteixo en tot a les seves vides. Sóc la mare, la germana, el mentor i el professor.

També pateixo totes aquestes invasions mentre intento ajudar els joves.

La situació és molt difícil, i noto com la pressió augmenta per totes bandes.

He arribat a un punt en què no vull escoltar la història de ningú. Estic esgotat.

DECEMBRE 2023 – Idees perilloses

Una notícia pot capgirar-ho tot, i de sobte recordes que estàs en perill de ser arrestat només per una idea, per fer tallers amb nens, per promoure la cultura i l'art.

Aquest matí, l'exèrcit israelià ha irromput a casa del Mustafà, ha posat la seva família en una habitació, l'ha lligat i se l'ha emportat en un jeep.

Mustafà Sheta, el productor de The Freedom Theatre, a les mans de l'exèrcit israelià.

Al teatre, els soldats ho van trencar tot; van detenir al Tobasi, el director artístic, i més tard al Jamal, un dels alumnes.

Que Al·là us alliberi a tots el més aviat possible.

GENER 2024 - Llavors

Aquests nens de The Freedom Theatre són un exèrcit.

Malgrat tot, les invasions, la destrucció del teatre i el Mustafà encara empresonat... els nens continuen tornant.

Fa dos dies, els israelians van envair al vespre i no van marxar fins a les set del matí. A les vuit, els nens estaven reunits al teatre amb ganes d'anar d'excursió al parc.

Desitjo de tot cor donar-los-ho tot.

Si em maten o em passa alguna cosa dolenta, vull que tothom tingui cura d'aquests nens. Són més importants que qualsevol altra cosa.

Són les llavors i creixeran per donar els seus fruits, per retornar a la societat tot el positiu que se'ls ha ensenyat.

No tingueu por; aquesta generació serà líder en totes les circumstàncies i reptes.

Mustafà Sheta ha estat sentenciat a sis mesos de detenció administrativa: presó sense càrrecs ni judici. Aquesta sentència es pot renovar indefinidament.